

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 183/22

Luxembourg, 15. november 2022

Sodba Sodišča v zadevi C-646/20 | Senatsverwaltung für Inneres und Sport

Samodejno priznavanje izvensodnih razvez zakonske zveze: akt o razvezi zakonske zveze, ki ga je sestavil matiĉar drŹave ĉlanice in ki vsebuje dogovor o razvezi zakonske zveze, ki sta ga sklenila zakonca in ki sta ga ta potrdila pred tem matiĉarjem v skladu s pogoji, doloĉenimi z ureditvijo te drŹave ĉlanice, je sodna odloĉba v smislu Uredbe Bruselj IIa

Oseba TB, ki ima nemŹsko in italijansko drŹavljanstvo, ter oseba RD, ki ima italijansko drŹavljanstvo, sta leta 2013 v Nemĉiji sklenili zakonsko zvezo. Leta 2018 sta po koncu izvensodnega postopka za razvezo zakonske zveze, ki je doloĉen z italijanskim pravom, prejeli potrdilo o razvezi zakonske zveze, ki ga je izdal italijanski matiĉar.

NemŹski matiĉni organ je overitev te razveze zakonske zveze zavrnil, ker je ni predhodno priznal pristojni nemŹski sodni organ. NemŹsko zvezno vrhovno sodiŹŹe, ki odloĉa o zadevi, se je spraŹevalo, ali pojem „sodna odloĉba“ iz Uredbe Bruselj IIa v okviru priznavanja sodnih odloĉb o razvezi zakonske zveze zajema primer izvensodne razveze, ki izhaja iz dogovora, sklenjenega med zakoncema, in ki jo razgласi matiĉar drŹave ĉlanice v skladu z zakonodajo te drŹave ĉlanice.

SodiŹŹe, ki je odloĉalo v velikem senatu, je s sodbo s tega dne razsodilo, da **je akt o razvezi zakonske zveze**, ki ga je sestavil **matiĉar drŹave ĉlanice izvora** in ki vsebuje **dogovor o razvezi zakonske zveze**, ki sta ga sklenila zakonca in ki sta ga ta **potrdila** pred tem matiĉarjem v skladu s pogoji, doloĉenimi z ureditvijo te drŹave ĉlanice, „**sodna odloĉba**“ v smislu Uredbe Bruselj IIa.

SodiŹŹe je najprej pojasnilo, da v zvezi z razvezo zakonske zveze pojem „sodna odloĉba“ iz te uredbe zajema **vsako odloĉbo o razvezi zakonske zveze**, ki je nastala v sodnem ali v izvensodnem postopku, **ĉe so pristojnosti v zvezi z razvezo zakonske zveze na podlagi prava drŹav ĉlanic priznane tudi izvensodnim organom**. Tako mora biti vsaka odloĉba takih izvensodnih organov, ki so v drŹavi ĉlanici pristojni v zvezi z razvezo zakonske zveze, ob spoŹtovanju pogojev, ki so doloĉeni z navedeno uredbo, priznana samodejno.

Poleg tega je SodiŹŹe opozorilo na svojo sodno prakso, v skladu s katero na podroĉje uporabe Uredbe Bruselj IIa spadajo le razveze zakonske zveze, ki jih je razglasilo bodisi drŹavno sodiŹŹe bodisi javni organ oziroma ki so bile razgласene pod nadzorom tega organa, s ĉimer so izkljuĉene razveze, ki so zgolj „zasebne“. Iz tega je izpeljalo, da mora vsak javni organ, ki naj bi sprejel „sodno odloĉbo“, obdrŹati nadzor nad razglasitvijo razveze zakonske zveze, kar pri sporazumnih razvezah zakonske zveze pomeni, da **mora preuĉiti pogoje za razvezo glede na nacionalno pravo ter resniĉnost in veljavnost soglasja zakoncev za razvezo**.

SodiŹŹe je pojasnilo, da je ta zahteva po preuĉitvi merilo, ki omogoĉa razlikovanje pojma „sodna odloĉba“ od pojmov „javna listina“ in „dogovor med strankami“, ki sta prav tako uporabljena v Uredbi Bruselj IIa. Natanĉneje je navedlo,

da sta bila to merilo in pravilo v zvezi z javnimi listinami in dogovori med strankami prevzeta in pojasnjena v Uredbi Bruselj IIb, s katero je bila Uredba Bruselj IIa nadomeščena s 1. avgustom 2022.

Sodišče je v zvezi z obravnavano zadevo navedlo, da je italijanski matičar kot zakonsko ustanovljen organ pristojen, da **pravno zavezujoče razglasi razvezo zakonske zveze** s tem, da **po opravljeni preučitvi** v pisni obliki overi dogovor o razvezi zakonske zveze, ki sta ga sestavila zakonca. Prepriča se namreč o tem, ali je bilo soglasje zakoncev za razvezo zakonske zveze dano veljavno, prostovoljno in ozaveščeno, ter poleg tega preuči vsebino dogovora o razvezi zakonske zveze glede na veljavne zakonske določbe, pri čemer se prepriča, da se dogovor nanaša le na prenehanje zakonske zveze ali prenehanje civilnopravnih učinkov zakonske zveze, ob izključitvi vsakršnega prenosa premoženja oziroma vpletenosti otrok, ki niso ekonomsko samostojni polnoletni otroci. Sodišče je ugotovilo, da gre torej za „sodno odločbo“ v smislu Uredbe Bruselj IIa, ki jo mora nemški matični urad samodejno priznati.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Ostanite povezani!

